

Telovadno društvo „Primorski Sokol“, kateri bi družil bil mladino in narodno inteligencijo pod svojimi peruti, krepil narodu in državi dobre vojnike in hrabre boritelje, ni se dovolil.

Laško razpuščeno telovadno društvo se je smelo zopet pod drugim imenom vstanoviti i še danes dela — komu v roke? Sokola so se bali, ko državi nevarnega, ker bi bil napravljajal izlete, gojil lepo petje in širil omiko mej slovenskim ljudstvom. Podil se je zajec iz grma, kder ga ni bilo, tičal pa je za drugim grmom kozel in molil iz njega svoje rožičke, toda niso ga hoteli videti i zato je pozobal vse boljše mladike, iz katerih štorov danes poganja nemir.

Oglasimo se; glasilo se je takrat po okolici; toda zgubil se je glas, kateri so okoličani in tržaski Slovenci povzdignoli. Glas mestnega starešinstva pa je našel odmev, da se je predrugačil mestni ustav tako, da smo Slovenci po mestu in okolici bili na steno pritisnjeni; odpadli so župani po vaseh, postavili so se nam in državi sovražne okrajne načelnike i. t. d. in to je vlada vse odobravalala in podpirala pogubno delo, katero danes epidemično postaje. Po ulicah po noči se razmetavajo protidinastični proglesi, na zide se v temi od neznanih rok lepijo revolucijonarni pozivi, ljudstvo vznemirja grmenje petard, ktere vžiga drhal pustolovcev in mladih sanjačev. Od kod izvira to? — — — Kde je okoliški batalijon, ki bi dan danes s kompanijo okoličanov vse to zabranjeval? — Na poti je bil rovarske mu počenjanju, zato se je moral razpustiti.

Oglasimo se tudi mi Slovenci, kaj se godi v naši domači hiši, poiščimo si sredstev, s kterimi vženemo lahonsko pobalinsko drhal v kozji rog. Napravimo strelna društva po vsem Primorskem, vadimo se v praznikih streljati, saj je to lahka stvar in ker smo vsi skoro dosluženi vojaki, lahko druge Tirole v Primorji napravimo. Oglasimo se, da bode svet znal, da le izmečki rogovilijo, da bi v Italiji obudil pozornost tamošnjih prebivalcev, ki naših razmer ne poznajo in verujejo le lažnjivim poročilom pustolovcev. Pošteni Italijan se ne meni za nas, ker dobro ve, da je na Primorskej velika večina Slovencev, Italijanov pa še tretjinje ne, in da naš narod zadnjo kapljo krvi potoči, predno ga ptuje ljudstvo podjarmi.

Pri nas Primorcih velja, da nečemo za nobeno ceno pod Italijo priti, naše i laške razmere so v takem nasprotji, kakor ogenj i voda; do slovanske zemlje Italija nobene pravice nema. Kar se tiče glavnega mesta Trsta, protestiramo okoličani proti vsakej izjavi, ki izhaja iz grl drhali, ki je ničmaničeva, zrela za ječe in vislice. Po okolici gre splošna nevolja zoper pobalinsko počenjanje in ako se bode dalje ta lahonska kuga širila, bati se je, da naši zvesti slovenski okoličani v istini na noge stopijo z klicem: Odglasimo se!

Dopisi.

V Livnem, 29. septembra.

V dežju in megli ste zapustile 2 brigadi tabor pri Suici 26. t. m. ob 6 uri zjutraj in hajdi čez hribe in doline proti Livnem po kamnitem potu; ta dan Livnu ostane v večnem spominu. Štiri brigade so zaprle Livno uže ta dan od 4 strani, namreč na severji 2. na vzhodu 3. na jugu 1. brigada 7. divizije; za hod je zaprla rezervna brigada Gm. Csikos, pri kateri se tudi 79 brambovski batalijon nahaja.

Mesto Livno se je imelo 27. t. m. posesti, ali že 26. je bila 2. brigada napadena na strmih in kamenitih stenah, pa je Turke dobro otokla in zopet v trdnjave zapodila. — Pri tej priložnosti je bil ranjen 1. štabni častnik in več oficirjev in mož našega 17. polka, menda vseh skupaj 16.

Drugi dan 27. ob 7^{1/2} zjutraj so začeli topovi od vseh strani na vtrjene kraje streljati in kmalu potem se je pričel boj tudi iz pušk pri samostanu, ali turki so imeli tukaj le malo časa stanje, pomagal je top infanteriji, zapustiti so morali pozicijo in vrtnoti se v trdnjave.

Na severni strani kjer je 2. brigada posel imela, strmé v nebo 3 stolpi s topovi oboroženi, nad propadom, pod kterim Livno leži; branili so se turki proti severji ali zastonj je bil njih trud; gorski topovi od severja, in poljski od juga in zahoda so jim delali veliko škodo in zapustiti so jih morali kruti Turci; branitev mesta bila jim je zdaj prva skrb.

Na vzhodu največja terdnjava, s topi obložena, vzdrževala je ogenj le malo časa, ker naša vrla artilerija ni ji dopustila dolgo časa s topovi odgovarjati. Top je razrušil obzidje in posadka je bila prisiljena zapustiti tope, ter mesto samo braniti.

Tretja brigada je stala pri samostanu in v ravnini na vzhodu pred trdnjavo. Prva brigada je nadlegovala sovražnika od juga s topovi; mej tem je rezervna brigada od Dalmatinske z starimi 8 $\frac{1}{2}$ topovi grad v mestu podirala. Ves dan je trajal boj s topovi in puškami, da si je gosta megla mesto in okolico krila; na večer je začel veter pihati, megla se je zgubila.

Zdaj so začeli topovi od 6 strani na vse vtrjene kraje streljati, bombardiranje je bilo splošno do teme.

Bilo je ob štirih popoldne; Turci so se pripravili na zadnji boj. Udarili so z vso močjo proti zahodu, da bi oklep prodrli ali naredili so račun brez gostilničarja. Tukej je stala brigada Csikos z Dalmatinci in pokazali so jim, da ni posla zanje; skupno streljanje iz pušk in topov od vseh strani zapodilo jih je nazaj od kodar so prišli.

Fašatični Turci so nazadnje uvideli, da jim zadnja ura bije, razvili so 28. zjutra belo zastavo v mestu, ter so se podali.

Z „živjo-klici“ so zasedli naši previdno ob 7 uri zjutraj trdnjave; godba je igrala cesarsko pesem, veselje je bilo splošno.

Po dokončanem delu je bila prva stvar Turke pograbititi, razorožiti jih in v varen kraj spraviti. Priplenili smo mnogo pušk, jagatanov, pištol, strelivo in 14 topov (enega od leta 1579 od Karola). Jetnike so odpejljali v Dalmacijo. Zadovoljni smo, ker smo enkrat s hribov v dolino prilezli; v štiridnevem dežju in mrazu smo trpeli toliko, da se je njih več smrti želelo; bili smo mokri do kosti, poleg tega je pihal močen veter. Po prestanih težavah segali smo si v roke, pozdravljali drug drugega in boljših dni voščili.

Naš 17. polk sme ponosno stopati, vdeležil se je več bojev, povsod zmagovito, zato smem reči, da ga nij rad Kranjca. Ponosna bodi kranjska zemlja, ti imas vrle sinove! Živela zmagovita vojna, črna rumena zastava vihra po nekdanjih turških gradovih, pal je polmesec!

V Zgoniku na okoliški meji, 1. oktobra.

Zgoniško „bralno društvo“ je napravilo minolo nedeljo veselico z dvogovorom, deklamacijo, tombolo in plesom, ktere se je vdeležilo obilo ljudstva z bližnjih občin, tudi iz Trsta so počastili veselico nekteri odlični gospodje.

Ob 4 uri je bil začetek, zagrinjalo se dvigne. Mladi vrli mož J. Gruden je prav mično deklamoval Koseskovo „Slavjanski Jug“; da mu je občinstvo ploskalo, to se ve, kajti deklamacija je bila času primerna. Rozika Grudnova je deklamovala „Zapuščeno literaturno polje“; mlada deklica se lahko dobro v govornosti razvije. Politični dvogovor „Kmet in Slavoljub“ izvršila sta J. Gruden in I. Milič prav dobro, govor se je pletel o lahonih in Slovincih v tržaski okolici, kako je vlada samo to zakrivila, ki je italijanščino širila; ljudstvo je pazljivo poslušalo poučne besede in konci s pohvalo in ploskom pokazalo zadovoljnost. Tombola se je vršila v lepem redu in dobitki so bili kaj lični. Po tomboli je nastopil g. Dolinar in govoril, pozdravljajoč občinstvo, o omiki in naglašal, da so „bralna društva“ prave šole po vaseh za odraslo in mlado ljudstvo. Povdarjal je, naj se omika goji povsod in pri vsakej priliki, da se po potih ne smejo v laščini pozdravljati ptujci, ampak le v domačem jeziku. Navajal je tudi, kake pravice imamo Slovenci do svojega jezika v šoli, v uradih in sploh povsod, in da smo sami zakrivili, da se nam vriva ptujščina, ker jo ne pošiljamo od kodar je prišla. Nazadnje je priporočal Zgoničanam, naj se pogosto zbirajo v „bralno društvo“, naj pridno beró časnike in knjige, da bode stalo trdno in krepko, katero Bog poživi mnogo let. „Živijo“, je grmelo zunaj in znotraj, veter pa je po zraku igral se slovenskim praporom, ki je ponosno naznanjal, da je v Zgoniku danes praznik.

G. stari Gruden je pogostil z dobro kapljico terana goste iz Trsta in hišna gospodinja je skrbela, da je z okusno pečenko okrepcala želodce. Mej tem pa so fantje in dekleta rajali, da je bilo veselje.

Iz koprške okolice, 7. oktobra.

Po mnogih letih se je pri koprski gosposki nabralo mnogo novcev, ki so se stekli iz dovolitev plesov in zakonov. Sklicali so se potem župani v posvet, kako se imajo ti novci rabiti in sklenolo se je, na se naložé na obresti, obresti pa naj se vsako leto delé najubožnišim vojakom patentalom koprškega okraja.

Tako je bilo to doslej in še je do 40 tacih vojakov, ki so vsako leto na cesarjev rojstni dan dobivali po 6, 7, 8, 10, 15 in celo po 20 gld. Dobili pa smo družega vradnika v Koper, ki je najpotrebnišim došluženim vojakom miloščino popolnem ustavil. Ko so prišli letos v Koper po miloščino, podaril jo je le 13, i še tem skrivaj, da se ne vé koliko, okoli 27 pa se jih je vrnolo brez daru.

Radi bi tedaj znali, zakaj se je tem ustavila miloščina, kako so se porabili dotični novci in zakaj se niso sklicali župani, ki imajo o tej reči določno besedo. Preiskava o tem ne bi odveč bila, kajti govore se reči, katere, ako so resnične, zahtevajo ostro sodniško kazen.

Nečem danes več o tem govoriti, ali molčal ne bodem, ako se stvar ne preišče i poravna.

Še nekaj moram omeniti. Pod Koper spada okoli 50 sosesk, vse so slovenske, edini Koper je poitalijančen, pa prav v Koprju so vse gosposke in šole, če tudi je od vseh krajev najbolj oddaljen. Iz tega se vidi, kako enakopravnost vživamo Slovenci z Lahi; mi moramo zarad peščice koprških Lahov hoditi v daljni Koper, čas gubiti i denar trositi tistim na korist, ki se ozirajo tija čez morje. Ali ne bi prav bilo, da se vsaj sodnija z davkarijo premesti v pripravniji kraj?

Ker mi Slovenci stokrat več davkov plačujemo, nego Lahi, zato bi gotovo pravično bilo, da imamo te gosposke na pripravnišem kraji.

V Rojani, 7. oktobra.

Včerajšna „beseda“, čitalnici v prid osnovana po nekterih marljivih gospodih, bila je prav živahna. Igra „Dva gospoda pa en sluga“ je bila prvokrat na odru, ali vzbudila je obilo smeha, kajti igralci in igralke so bili izbrani: G. Ižanski, kteremu je komika uže na obrazu brati, znal je ta večer prav posebno smeh buditi. G. Wolf in Pikel sta se dobro vedla. Gospodičini L. Hučkova in J. Hakljeva ste prav dobro igrale. V nedeljo 13. t. m. pa želimo zopet videti vse na rojanskem odru, ko se bode predstavljala zopet nova šaljiva igra.

Posebno je občinstvo navdušilo petje po igri, katero je g. Ižanski prav dobro izvršil, moralo se je ponavljati, toliko je bilo pohvale. Tombola z 30. dobitki se je vršila potem, bilo je dohodkov 46 gld. 90 kr. kar je g. Wolf ko načelnik odseku denarničarju izročil. Gospodičine je potem napal nemir, dokler ni g. Bartelj ročno po glasovirovih

tipalnicah posegel. Z urnimi nožicami so se začeli pari sukati in le pitelinov glas je opomnil plesalce, da je treba počitka.

Kritični politični pregled.

Naše ministerstvo je cesar odslovil. Zrelo je bilo, zato je palo; solz za njim ne bomo točili, ker nemamo vzroka. Dolgo je gospodarilo, a prigospodarilo nij nič, celo lastnej stranki, iz katere se je porodilo, nij bilo več po všeči; nemogoče na vse strani, moralo je prepustiti krmilo drugim možem, pustivši državo v takem kvaru, v tacém neredu, da je Herakljeve moči potreba, da se red ustanovi. Pod vlado palega ministerstva je občna državna gnjiloba dosegla svoj vrhunec, pod njo je bil krah, ki je na tisoče rodovin tresčil iz blagostanja v ubošstvo; pod njo se je rodil chabrus, prevare i goljufije sin; pod njo so se pri volitvah v deželne zборе kupovali glasovi; pod njo so se poštenim uradnikom službe jemale; reneгатstvo se je podpiralo, občna morala spodkopavala tako, da človeka strah proleta i zona trese, ko premišljuje dejanja javnih i nejavnih organov. — Nemamo tedaj vzroka žalovati za ministerstvom, a strah nas je, ko se oziramo na denašnje državne razmere, ker so take, da je treba skoro nadčloveške moči i modrosti, da se vpravljajo tako, kakor zahteva državna blagost. Ali se najdejo temu sposobni možje, ali bodo imeli toliko razuma, krepke volje i moči, kolikor treba, da se vrne v državo pravica, svoboda, zadovoljnost i blagost? Ali jim bo mogoče stati nad strankami, mogoče iztrebiti iz uradov gnjilobo, ustaviti obubožavanje, postaviti davkom meje, urediti šolstvo i državno denarstvo, dati deželam pravične volilne rede? To so velevažna prašanja, katera treba ugodno rešiti, če hočemo, da se vrno boljši časi, da država ne propade.

Tudi ogersko ministerstvo je dalo ostavko, i to je cesar sprejel. Kako se tam reši ta gordonski voz, to je še uganjka; pri sedanjih razmerah ne vidimo nobene mirne poti, po kateri bi mogli priti do porazumnosti z Madžari i vse kaže na to, da nij več daleč čas, ko se bo s krvijo pisala pogodba z Madžari.

Iz deželnih zborov je v obče malo poročati, ker so jim dane pretesne meje. Tržaški deželni zbor se je letos zopet pečal s tem, kako bi se mestne meje v okolico premaknole i Slovenci poitalijančili, ker s petardami, katerih nij v misel vzel, ne da se to opraviti; goriški zbor je vsaj svojo nevoljo izrekel nad necim počenjanjem na Primorskem, a tržaški za to nij imel besede; menda so mu petarde sapo zaprle.

Jako zanimljiv je ljubljanski deželni zbor. Nam se zdi, da je Kranjcem i Slovencem sploh celo koristno, da se nemčurji prigoljufali večino v deželni zbor, ker so se s tem odkrile i pojasnile še nikoli ne slišane reči. Tacega terorisma, takih goljufij, kakor so se pri volitvah v ljubljanski de-

želni zbor godile, zgodovina ustavnih držav — razen madžarske — še ne pozna. Zdaj ljudstvo dobro vé, kedo so nemčurji i novo ministerstvo — tega se vsaj nadejamo — mora temu škandalu konec storiti. Da so ljubljanski nemčurji zavrgli adresu, katero se narodnjaki hoteli cesarju poslati, to se samo ob sebi umeje, a nič ne dé, dobra volja velja tukaj toliko, kolikor dejanje.

V praški deželni zbor so letos prišli tudi deklaranti; gotovo so to prav i v pravem času storili. I oni so nasvetovali adresu do cesarja, utegne pa ž njo biti tako, kakor v Ljubljani. Naj bo pa temu kakor hoče, mi lahko še nekoliko čakamo, toliko lažje, ker nam kažó znamenja, da je blizu naš čas, ki se bode imenoval: slovanska doba.

V Bosni i Hercegovini je vojne konec. V zadnjem deželi je general Ivanovič po petdnevem trdovratnem boji zadnje dni minolega meseca vzel trdnjavo Klobuk, ki se je junaško branila i s tem končal vojno v zadnjem kotu Hercegovine. V Bosni so naši vzeli Livno, kar naš dopisnik iz Bosne natanjko popisuje. General Filipovič je dobil s padcem te močne trdnjave vso Bosno v roke noter do Višegrada. Le okraj novipazarski je še v turških rokah, ali tega naša vojska vsaj letos ne posede. Če se podvrže prihodnjo spomlad, to še nij gotovo, ali zelo verjetno je, ker Turki se bodo v tem kraji zbirali, nemir delali, kristijane klali i našej vojski nagajali i zapreke delali, da ne ostane družega, nego zasedenje Novega Pazarja i Mitrovice. — Glas gre, da zdaj, ko je Bosna s Hercegovino pomirjena, pride iz teh dežel 140,000 vojakov nazaj domu, 80,000 pa jih ostane za brambo; natanjčnijiših poročil o tem vendar še nemamo.

Pogodba s Turčijo zastran Bosne i Hercegovine, o kateri se je toliko govorilo, šla je srečno za vselej po vodi. Sultan je nij hotel podpisati i tako se je odložila „ad graecas calendas“, to je: za vedno. I to je prav. Čemu bi sklepali pogodbo zastran dežel, katere smo si s poštenim mečem priborili. — Turška vlada hoče svojega poslanca z Dunaja poklicati i toži velevlastim, da avstrijska vojska v Bosni kruto dela s Turci ter prosi pomoči. Turek ima res vzrok tožiti zoper krutosti; naj poprej izdere bruno iz lastnega očesa, potem naj še le reče: Brate, ti imaš pezdir v očesu. Turek i pa človečnost, to ste dve reči, tako nasprotni, kakor ogenj i voda. Turčija v svojej slepoti ne bo mirovala, dokler bo imela še katero posestvo v Evropi, mislimo in upamo, da je bo kmalu konec.

Domače stvari.

* **Posvečevanje** poreškega škofa dr. Janeza Glavine je opravljal 6. t. m. v Gorici prevzvišeni višji škof A. Golmajer vpricho prevzvišenih gg. škofov Jurija Dobrile iz Trsta in Ivana Pogačarja iz Ljubljane.

* **Deželni zbor** tržaški ima letos v svojem sporedu mnogo stvari, zadevajoč

okolico proti splošnej volji vse okolice, prvo važno je razširjenje mesta po okolici. Okoliški poslanci bodo zopet imeli priliko dokazati krivico, ki jo dela tako zvana liberalna laška stranka. Načertu, kakoršnega si je ustvarila zloglasna stranka, zakličemo iz tisočernih slovenskih prs: **Ne boš!** Ta stranka, ki se po krivici liberalna imenuje, nas hoče posili v okolici politično umoriti, pa naš živelj je uže tako močan v okolici, da se ne boji žabjih čelusti. Potem hoče ta stranka tudi juridično laško fakulteto; čemu? Kopicí Lahov in ptujcem onkraj meje? Za take potrate se ne bodo rabili krvavi žulji ubogega davkoplačevalca, saj je največ našega denarja. Tudi ni potreba gojiti na lastnih prsih laških rogoviležev, še na ta par študentov, ktere ima laška narodnost, mora policija oko imeti. Sprevideti bi morali laški poslanci, da iz te moke ne bode kruha; naj raji uvedó šolske postave, ktere ima vsaka dežela v Avstriji, le v Trstu jih nemamo zato, da se lažje se silo okolica polasčuje.

* **Statistika** meseca avgusta. Rojenih je bilo 223 moških in 202 ženskih. Zakonov je bilo sklenenih 81 verskih in 1 civilni. Umrlo je 213 moških in 185 ženskih. Največ jih je umrlo 20 in najmanj 7 na dan. Volov se je pobilo 1437, krav 221, telet se je zaklalo 1427, ovnov 2906, jančkov 11, konj 6.

* **Gozdarski zbor** je bil te dni v Trstu, zbralo se je precej gozdarjev, mej temi je bil tudi naš domorodec g. P. Rant, oskrbnik Trpinčevih posestev v Škofjiloki.

* **Znani strelec** na gradu v Banjaluki A. Mažgon iz Cirknega je prišel z Dunaja v Trst se zdraviti; zdrobilo mu je kolo od kanona levo nogo. On, še jako mlad, desetnik pri peščih Weber, podrl je turško mošejo in razbil mnogo hiš, v kterih so bili ustaši.

* **Sovražnik** parnik mašin. Haži Kosta, Turčin, rojen na Angleškem, pripeljal se je v kočiji z Dunaja v 9. dneh in pojde z ladijo na jadra v Carjigrad. Zaklel se je, da se v svojem življenji nikdar ne bo vozil po železnici niti s parnikom po vodi. Vsaka glava ima svojo pamet.

* **Razstava** umetnih slikarskih in kamnopedarskih del je v Revoltelovej muzeji odprta od 10 do 1 ure popoldne; prijatelji umetnosti, ne zamudite iti gledat umetnih del.

* **Lahoni** so začeli prav drzno kulturnosno zavrtno rokodelstvo opravljati, petarde pokladajo ti kalabreški vitezi na razne kraje in strašijo mirno prebivalstvo v spanji, njim ni nobeno hudodelstvo preveliko, to je laška kultura, to nam Slovencem vsiljujejo; branili se bomo te kuge in nikdar ne dopustimo da nam gospodari tako ljudstvo, ktero je najbolj izurjeno v zavrtnih napadih, ostudnem zabavljanji brez morale in brez značaja. Treba bode zopet okoličanom na noge stopiti, ako ne pojenja draženje,

vsa odgovornost pade na stranko, ktera ima na sebi vse slabe, a nobene dobre lastnosti.

* **Društvo črkostaveev** je razpustilo c. k. namestništvo.

* **Grški cigani**, 16 osob, so počastili Trst, pripeljali so se s parnikom iz Benedk in odpotovali minolo saboto.

* **Ranjeni vojaki** domačega polka št. 17. br. Kuhna so v tržaški bolnici tile: Ivan Urh vodnik 1. komp. Ivan Pavličič desetnik, France Seljak, Andrej Kavčič, Jernej Mrzlikar prostaki 2. komp. France Dejak, Gašpar Suhadobnik, Anton Perceel, Matija Stare vsi 4. komp. Šusteršič je umrl pri Livni.

* **Draženje**; pod tem naslovom je prinesel tukajšne lahonske prekucijske stranke list članek, v kterem se huduje in po policiji vpije, da so slovenski novinci, ko so skoz mesto na parnik šli, peli slovenske pesmi in zavpili pred lahonskim gnezdrom magistratom *Živila Avstrija!* čes, da motijo mirne prebivalce. O petardah pa ta rogovilež ne omenja ničesa, da mirno ljudstvo motijo, celo nekako veselo poroča, kje in ob katerej uri i minuti je katera počila, tako natanjko vse to ve, kakor bi na zvezde gledal. Svetovali bi, naj petardiči svojo firmo kde izobesijo.

* **Ubil** se je Llojdov mornar ki je z jambora na parnikov krov pal.

* **Obesil** se je nek težak na vrata svojega stanovanja, bil je uže dal časa zmešan.

* **Zabodla** se je 8 krat z nožem neka malopridna ženska iz ljubosumnosti, da so jo morali v bolnico odnesti in bo težko okrevala; to je tržaška morala.

* **Policija** je zasačila 8 tržaških mladencev, mej temi 6 študentov in dva trgovska agenta, ktere je baje za „iredenta Italia“ srce bolelo, da so si ga hoteli v stranski ulici ohladiti s pokom kake petarde, pa se jim ni posrečilo, zdaj si hlade lahonska srca za vrati ječe.

* **Otrok ukraden** je bil te dni neki kmetici, imela je opravilo v I. nadstropji neke hiše v Trstu, pa ko se vrne, ne najde več dveletne deklice in nobena živa duša da danes ne ve zanjo. Ne čudite se Trstu, ako se celo otroci kradejo.

* **Uro ukradli** so pri novi luki, kamor je vtorek 150 vozov večidel z Pivke došlo, Postojncu Žabarju, ki se je za naj bolj izvedenega imel. Žabar je mislil, da se tudi v Trstu lahko z uro baha, pa plačal je baharijo drago.

Razne stvari.

* **Cesar v bolnici.** Naš cesar ima lepo navado, da rad obiskuje bolnike v bolnicah, vzvlasti ranjene vojake, s katerimi se razgovarja ter jih tolaži in vprašuje, kaj

želé. Te dni je bil zopet v vojaškej bolnici na Dunaji mej ranjenci, ktere so pripeljali iz Bosne. Ko je prišel do vojaka, kateremu so divji Turki nos odrezali in oči izkopalí ter ga ganjen vprašal tresočim glasom, ali mu more s čim pomoči, odgovoril mu je vojak: „Samokresom, da končam revno življenje“. Te besede so cesarja tako ganile, da se je moral v stran obrniti in ves presunjen zapustiti bolnico.

* **Uime na Ogerskem.** Zadnje dni so bile strašne uime na Ogerskem. V mestu Miškolci se je utrgal oblak i napravil tako povodenj, da je nad 1000 hiš podrla i skoro enoliko ljudi utonilo. Prizor je bil grozen, kajti nesreča se je prigodila v temnej noči mej strašnimi treski, več sežnjev visoki valovi so bučali skoz mesto, vse podrli, živino i ljudi se saboj nosili. Tudi v Erlavi i po družih krajih je napravila povodenj veliko škode.

* **Nad 600 ljudi** je utonilo na reki Temzi blizu morskega ustja. Bili so na ladiji, ki je peljala na izlet in kratkočasvanje mnogo družin iz Londona. Ko je v mraku v Temzo nazaj plula, zaletel se je vanjo drug z ogljem naloženi brod ter jo na dvoje pretrgal, da se je v enej minuti potopila. Le malo ljudi se je s plavanjem smrti otelo, vsi drugi so našli mrzel prob v vodi.

Listnica uredništva.

V. č. g. A. Š. v Bolcu: prijeli $\frac{1}{4}$. 1 gld. $\frac{3}{10}$. 1 gld. 20 kr. toraj primanjkuje za tekoče leto 20 kr. Srčni pozdrav! — I. Rener Stjak hvala, Bog Vas živi in poštena vipavska kapljica. — V. č. g. F. K. Slivje: lepa hvala.

Koristno naznanilo

prečast. dohovščini.

Tovarna za izdelovanje voščeniñ sveč, lastnina **Alojzija Bader-ja v Gorici**, ki je bila odlikovana sè sreberno svetinjo in častnim diplomom pri svetovni razstavi v Parizu leta 1855, na Dunaji leta 1873, ravno tako pri razstavah v Gorici leta 1854, Monakovem 1855, in Trstu leta 1871, priporoča svoje sveče iz čistega voska od čebel, po **nizkih cenah**, ki se ne kidajo in ne onečedijo altarja; gorijo mirno in se počasi povžijejo.

Cerkvena oskrbníštva plačajo lahko koncem leta. Vsaka naročba se hitro in natančno po pošti ali po železnici spolnuje.